

RETTENS KENDELSE (Tredje Udvidede Afdeling)

7. december 2004 *

I sag T-251/00 DEP,

Lagardère SCA, Paris (Frankrig), ved avocat A. Winckler,

Canal+ SA, Paris, ved avocat J.-P. de La Laurencie, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, først ved F. Lelievre og W. Wils, derefter ved É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om fastsættelse af sagsomkostninger som følge af Rettens dom af 20. november 2002 i sagen Lagardère og Canal+ mod Kommissionen (sag T-251/00, Sml. II, s. 4825),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona og O. Czúcz,
justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder, retsforhandlinger og parternes påstande

- 1 Ved dom af 20. november 2002 i sagen Lagardère og Canal+ mod Kommissionen (sag T-251/00, Sml. II, s. 4825, herefter »hovedsagen«) annullerede Retten Kommissionens beslutning af 10. juli 2000 om ændring af Kommissionens beslutning af 22. juni 2000 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (sag COMP/JV40 — Canal+/Lagardère og sag COMP/JV47 — Canal+/Lagardère/Liberty Media) og tilpligtede Kommissionen at betale sagens omkostninger.

- 2 Ved skrivelse af 6. januar 2003 anmodede Lagardère Kommissionen om at betale selskabet et beløb på 179 160,44 EUR i sagsomkostninger i hovedsagen. Den 16. januar 2003 opfordrede Kommissionen Lagardère til at begrunde sin anmodning. Ved skrivelse af 12. februar 2003 fremsendte Lagardère en mere præcis opgørelse over de afholdte omkostninger, idet selskabet i det hele fastholdt sin anmodning. Den 10. marts 2003 afviste Kommissionen at erstatte de begærede sagsomkostninger og tilbød Lagardère at betale et beløb på 20 000 EUR.
- 3 Ved skrivelse af 5. marts 2003 anmodede Canal+ Kommissionen om at betale selskabet et beløb på 225 863,24 EUR i sagsomkostninger i hovedsagen. Den 12. marts 2003 opfordrede Kommissionen Canal+ til at begrunde sin anmodning. Ved skrivelse af 4. juni 2003 fremsendte Canal+ en mere præcis opgørelse over de afholdte omkostninger, idet selskabet i det hele fastholdt sin anmodning. Den 17. juni 2003 afviste Kommissionen at erstatte de begærede sagsomkostninger og tilbød Canal+ at betale et beløb på 20 000 EUR. Den 29. oktober 2003 genfremsatte Canal+ sin anmodning af 5. marts 2003 over for Kommissionen.
- 4 Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 2. juli 2003 og den 20. april 2004 har Lagardère og Canal+ fremsat begæringer om fastsættelse af sagsomkostninger i henhold til artikel 92, stk. 1, i Rettens procesreglement.
- 5 Lagardère har nedlagt påstand om, at Retten fastsætter de sagsomkostninger, som Kommissionen skal erstatte selskabet, til 179 160,44 EUR.
- 6 Canal+ har nedlagt påstand om, at Retten fastsætter de sagsomkostninger, som Kommissionen skal erstatte selskabet, til 228 463,24 EUR.

- 7 Ved processkrifter indleveret til Retten den 18. august 2003 og den 23. juli 2004 har Kommissionen fremsat sine bemærkninger til de respektive begæringer fra Lagardère og Canal+. Kommissionen har nedlagt påstand om, at Retten fastsætter de omkostninger, der kan kræves erstattet af de to sagsøgere, til 43 250 EUR til fordeling mellem disse to parter.

Parternes argumenter

Lagardères argumenter

- 8 Lagardère har i skrivelser af 6. januar og af 12. februar 2003, hvortil selskabet henviser i sin begæring om fastsættelse af sagsomkostninger, anmodet Kommissionen om at erstatte følgende specificerede omkostninger:

- advokatsalærer, 407,5 arbejdstimer, heraf 72,75 timer til en partner til en salærsats på 550-765 amerikanske dollars (USD), 246 timer til en erfaren advokat til en salærsats på 360-480 USD og 88,75 timer til advokatfuldmægtige til en salærsats på 120-190 USD, dvs. i alt advokatsalærer på ca. 167 000 EUR, som er specificeret i fire salærnotaer, som i det væsentlige angår udgifter vedrørende for det første et møde med Kommissionens tjenestegrene den 27. juli 2000 samt forberedelsen og udfærdigelsen af stævningen i hovedsagen, for det andet udarbejdelsen af bemærkninger til formalitetsindsigelsen, for det tredje forberedelsen og udfærdigelsen af replikken samt gennemgangen af svarskrift og duplik, og for det fjerde forberedelsen af bemærkninger til foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse for Retten samt retsmødet

- udgifter til telekommunikation (telefon og fax), ca. 1 819 EUR

- udgifter til fremlæggelse af dokumenter (kopier og indbinding, ekstra sekretariatstimer), ca. 4 254 EUR

- forsendelsesudgifter (ekspresforsendelser, frimærker, »personligt afleveret post«), ca. 360 EUR

- taxiudgifter til indlevering af processkrifter til Retten og rejseudgifter, ca. 3 985 EUR.

- 9 Ifølge Lagardère er den tid, advokaterne har anvendt på sagen, ikke uforholdsmæssig henset til sagens genstand og karakter, dens betydning efter fællesskabsretten og parternes økonomiske interesse i sagen. Lagardère har anført, at hovedsagen rejste komplekse og nye retsspørgsmål og derfor nødvendiggjorde et meget betydeligt efterforsknings- og fortolkningsarbejde. Lagardère har påpeget, at sagen navnlig som følge af den af Kommissionen fremsatte formalitetsindsigelse har nødvendiggjort fremlæggelse af et stort antal processkrifter. Selskabet har desuden anført, at udfærdigelsen af processkrifterne af procesøkonomiske grunde og for at formindske den arbejdstid, der er anvendt på sagen, har krævet et koordinationsarbejde mellem advokaterne for de tre sagsøgere, idet sagen blev anlagt af tre sagsøgere, hvoraf den ene udtrådte af sagen efter afslutningen af den skriftlige forhandling. Lagardère har påpeget, at sagsøgernes advokater har samarbejdet om forberedelsen af stævningen og de øvrige processkrifter, som de har indgivet i fællesskab og ikke ved særskilte dokumenter, men at der ikke blev indgået nogen formel aftale om fordeling af opgaverne mellem disse advokater.

- 10 Ifølge Lagardère har sagen berørt selskabets økonomiske interesser, idet den anfægtede beslutning, således som Retten har fastslået i præmis 111 i den i hovedsagen afsagte dom, skabte usikkerhed om selskabets retsstilling hvad angår gyldigheden af en række kontraktbestemmelser. På baggrund af ovenstående er Lagardère af den opfattelse, ifølge Rettens praksis, at antallet af arbejdstimer for de medvirkende advokater og satsen for deres salærer er passende. Henvisningen til gennemsnitssalærsatsen for advokater, der medvirker i andre sager, er irrelevant, idet udgifternes størrelse skal fastsættes fra sag til sag.
- 11 Hvad angår de pågældende »taxiudgifter« har Lagardère anført, at de især omfatter udbringelsesudgifter vedrørende indlevering af processkrifter til Rettens Justitskontor. For så vidt angår udgifterne til mødet den 27. juli 2000 har Lagardère desuden anført, at formålet med dette møde var at opnå en tilbagetrækning af beslutningen af 10. juli 2000 og således undgå et sagsanlæg ved Retten.

Canal+' argumenter

- 12 Canal+ har i skrivelser af 5. marts og af 4. juni 2003, hvortil selskabet henviser i sin begæring om fastsættelse af sagsomkostninger, anmodet Kommissionen om at erstatte følgende specificerede omkostninger:

— advokatsalærer, 594 arbejdstimer til en salærsats på 414-572 USD til partnere og erfarne advokater og på 120-150 USD for advokatfuldmægtige, dvs. i alt advokatsalærer på 216 662 EUR, som er specificeret i seks salærnotaer, som nærmere bestemt vedrører for det første brevveksling med Kommissionens tjenestegrene som følge af vedtagelsen af den i hovedsagen anfægtede beslutning og forberedelsen og udfærdigelsen af stævningen i hovedsagen, for det andet udarbejdelsen af bemærkninger vedrørende formalitetsindsigelsen, for

det tredje udarbejdelsen af svarskriftet, for det fjerde udarbejdelsen af bemærkninger til duplikken, for det femte udarbejdelsen af bemærkninger til foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse for Retten og for det sjette retsmødet

— diverse øvrige udgifter (udgifter til rejser, forsendelse, kopier, telefon og fax), 9 201 EUR

— udgifter afholdt i forbindelse med forberedelsen og fremlæggelsen af den begæring om fastsættelse af sagsomkostninger, der er genstand for nærværende retssag, 2 600 EUR.

13 For så vidt angår udgifterne til brevveksling med Kommissionens tjenestegrene som følge af vedtagelsen af den i hovedsagen anfægtede beslutning er Canal+ af den opfattelse, at der er tale om udgifter, der er direkte forbundet med retssagen. Canal+ har således påpeget, at det efter vedtagelsen af den i hovedsagen anfægtede beslutning var nødvendigt at afgøre, hvilken adfærd selskabet skulle indtage henset til den usikkerhed, der blev skabt ved denne beslutning, og at undersøge muligheden for et søgsmål til prøvelse af denne.

14 Ifølge Canal+ har alle de øvrige udgifter været nødvendige med henblik på sagens behandling ved Retten. Advokatsalærernes størrelse er ifølge Canal+ berettiget ved sagens kompleksitet, idet denne har rejst retlige spørgsmål, som endnu ikke var undersøgt af Fællesskabets retsinstanser. Canal+ har desuden anført, at selskabet har måttet fremlægge et usædvanligt antal processkrifter, delvis som følge af den af Kommissionen fremsatte formalitetsindsigelse. Sagens kompleksitet har ligeledes nødvendiggjort, at der medvirkede adskillige advokater, og at disse anvendte et stort antal timer. Salærernes størrelse svarer i øvrigt til de salærer, der normalt forlanges af specialiserede advokater. Canal+ har ligeledes påpeget, at tvisten i hovedsagen ikke alene havde stor økonomisk betydning for selskabet, men ligeledes rejste meget vigtige fællesskabsretlige spørgsmål.

- 15 Henset til, at Retten ved fastsættelsen af de udgifter, der kan kræves erstattet, tager hensyn til alle omstændigheder i sagen frem til det tidspunkt, hvor den træffer afgørelse, og at den ikke træffer særskilt afgørelse vedrørende de udgifter, parterne har afholdt med henblik på retssagen om fastsættelse af sagsomkostninger, er Canal + endelig af den opfattelse, at de udgifter, der specifikt er afholdt vedrørende denne fase af sagen, bør medregnes i nærværende begæring, dvs. 2 600 EUR.

Kommissionens argumenter

- 16 Kommissionen er af den opfattelse, at hovedsagen kun var relativ kompleks for så vidt angik retsspørgsmålene vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling. I modsætning til de konkurrencesager, der normalt indbringes for Retten, var hovedsagen derimod ikke faktisk set kompleks. Følgelig burde udarbejdelsen af processkrifterne ifølge Kommissionen kræve mellem en tredjedel og halvdelen af det arbejde, der normalt kræves i en konkurrencesag. Det er således Kommissionens opfattelse, at det antal arbejdstimer, som de to sagsøgere har forlangt, er åbenbart uforholdsmæssigt. Kommissionen har bestridt, at formalitetsindsigelsen har kunnet forhøje arbejdstiden for sagsøgernes advokater i forhold til den arbejdstid, der under alle omstændigheder kræves til udfærdigelsen af stævningen og replikken i hovedsagen.
- 17 Kommissionen er dernæst af den opfattelse, at sagen ikke kan have nødvendiggjort en medvirken af syv partnere og fire medarbejdere i de forskellige involverede advokatfirmaer. Det er desuden Kommissionens opfattelse, at det er åbenbart, at visse af de medregnede arbejdstimer ikke kan anses for at være nødvendige med henblik på sagens behandling for Retten. For så vidt som sagsøgerne har anført, at sagen har nødvendiggjort koordination mellem deres advokater i hovedsagen, er det Kommissionens opfattelse, at resultatet af denne koordination på ingen måde afspejler sig i størrelsen af de sagsomkostninger, som begæres fastsat.

- 18 Kommissionen finder, at salærsatsen til sagsøgernes advokater er betydeligt højere end den salærsats, der almindeligvis forlanges af specialiserede advokater. Kommissionen er af den opfattelse, at selv om retspraksis ikke anerkender forebyggelsen af referencesalærer og det følgelig er nødvendigt fra sag til sag at bedømme, hvorvidt de afholdte udgifter er rimelige, er det hensigtsmæssigt at nævne tidligere sager og at foretage nogle sammenligninger, som kan begrænse risikoen for vilkårlighed og mangelen på billighed. Kommissionen har herved henvist til kendelsen af 10. januar 2002 i sagen Starway mod Rådet (sag T-80/97 DEP, Sml. II, s. 1, præmis 36), hvori Retten fastsatte en salærsats på 285,05 EUR med henblik på beregningen af de udgifter, der kan kræves erstattet.
- 19 Kommissionen finder, at udgifterne i forbindelse med mødet af 27. juli 2000 vedrørte den administrative fase. Desuden er de af Lagardère fremlagte øvrige udgifter uforholdsmæssigt høje. Navnlig kan kopier af dokumenter ikke med rimelighed faktureres til 0,16 EUR pr. side, når sådanne ydelser i handelen koster mindre end 0,02 EUR pr. side. For så vidt angår »taxiudgifter« har Kommissionen ligeledes bestridt, at det med henblik på sagens behandling for Retten som omhandlet i procesreglementets artikel 91, litra b), er nødvendigt regelmæssigt at anmode en taxi om at indlevere processkrifter til Retten.
- 20 Kommissionen har endelig bestridt, at sagen har haft særlig økonomisk interesse for Lagardère eller har haft grundlæggende betydning for fællesskabsretten.

Retten's bemærkninger

- 21 I henhold til procesreglementets artikel 91, litra b), kan »nødvendige udgifter, som parterne har afholdt med henblik på sagens behandling, især rejse- og opholdsudgifter og vederlag til befuldmægtigede, rådgivere eller advokater«, kræves

erstattet. Det fremgår af denne bestemmelse, at de udgifter, der kan kræves erstattet, både er begrænset til de udgifter, der er afholdt med henblik på sagens behandling ved Retten, og til udgifter, som var nødvendige i denne forbindelse.

- 22 Først skal de udgifter, som sagsøgerne har medregnet i forbindelse med skriftvekslinger med Kommissionens tjenestegrene som følge af vedtagelsen af den i hovedsagen anfægtede beslutning og før sagens anlæggelse, anses for at være udgifter, der ikke kan kræves erstattet. Det bemærkes nemlig, at procesreglementets artikel 91 med »sagens behandling« alene tilsigter sagens behandling for Retten, med undtagelse af fasen forud herfor (jf. kendelsen i sagen Starway mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 18, præmis 25 og den deri citerede retspraksis), uafhængigt af, at det pågældende møde i det foreliggende tilfælde, som anført af Lagardère, har kunnet have til formål at undgå et søgsmål for Retten.
- 23 For så vidt angår udgifterne til sagens behandling for Retten følger det af fast retspraksis, at Retten, da der ikke findes fællesskabsretlige bestemmelser om fastsættelse af salærer, er frit stillet ved sin vurdering af de foreliggende oplysninger, idet den dog skal tage hensyn til sagens genstand og karakter, dens betydning efter fællesskabsretten og dens sværhedsgrad, såvel som til den arbejdsbyrde, som de pågældende befuldmægtigede og rådgivere har båret i forbindelse med sagen, samt til parternes økonomiske interesse i sagen (jf. kendelsen i sagen Starway mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 18, præmis 27 og den deri citerede retspraksis).
- 24 Det bemærkes navnlig, at Fællesskabets retsinstanser ifølge fast retspraksis ikke er kompetente til at fastsætte de beløb, som parterne skal udrede i honorarer til deres egne advokater, hvorimod de kan fastsætte den del af disse beløb, der kan søges godtgjort hos den part, som idømmes sagens omkostninger. Når Retten tager stilling til en begæring om fastsættelse af sagsomkostninger, skal den derfor ikke tage hensyn til en national tarif for advokaters salærer eller til en eventuel aftale herom

mellem den pågældende part og dennes befuldmægtigede eller advokater (jf. Rettens kendelse af 24.1.2002, sag T-38/95 DEP, Groupe Origny mod Kommissionen, Sml. II, s. 217, præmis 32, og kendelsen i sagen Starway mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 18, præmis 26 og den deri citerede retspraksis).

- 25 De udgifter, der kan kræves erstattet, skal bedømmes efter disse kriterier. I denne forbindelse skal følgende hensyn tages i betragtning.
- 26 Hvad først angår sagens genstand og karakter samt dens betydning efter fællesskabsretten fremgår det, at sagen rejste et nyt og vigtigt retsspørgsmål. Eftersom Kommissionen havde fremsat en formalitetsindsigelse, nærmere bestemt om, at den i hovedsagen anfægtede beslutning ikke udgjorde en bebyrdende retsakt, var det nemlig nødvendigt at undersøge omfanget af Kommissionens forpligtelser i forbindelse med vurderingen af de accessoriske begrænsninger, der er anmeldt i tilknytning til en fusion i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1). Dette spørgsmål var ikke blevet rejst under den administrative procedure ved Kommissionen. Hertil kommer, at Kommissionen først under proceduren i hovedsagen redegjorde for og offentliggjorde sin nye politik vedrørende behandlingen af accessoriske begrænsninger i forbindelse med fusions-sager. Behandlingen af dette spørgsmål, bl.a. i forbindelse med parternes bemærkninger til formalitetsindsigelsen, berettigede således til medvirken af højt specialiserede advokater, som nødvendiggjorde et stort antal arbejdstimer til meget høje salærsatser og at parterne var repræsenteret af flere advokater (jf. i denne retning kendelsen i sagen Starway mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 18, præmis 31 og den deri citerede retspraksis).
- 27 Forberedelsen af processkrifterne i hovedsagen har for så vidt angår dette spørgsmål ligeledes ganske afgjort kunnet nødvendiggøre et stort efterforskningsarbejde og fremkaldt andre udgifter, såsom kopiering af dokumenter.

- 28 Navnlig for så vidt angår salærene for udarbejdelsen af de øvrige processkrifter, med undtagelse af nævnte bemærkninger til formalitetsindsigelsen, bør der imidlertid tages hensyn til, at sagen bortset fra dette specifikke retsspørgsmål ikke hverken retligt eller faktisk set var særlig kompleks. Hovedsagen var ligeledes ikke uforholdsmæssigt omfattende.
- 29 Det bemærkes desuden, at visse af de af sagsøgerne i hovedsagen påberåbte anbringender allerede havde været genstand for en meningsudveksling under den administrative procedure for Kommissionen, og at sagsøgernes advokater således allerede nødvendigvis havde et indgående kendskab til de rejste spørgsmål, som følge af deres deltagelse i denne anden procedure.
- 30 I øvrigt bør der tages hensyn til, at sagsøgerne samarbejdede med henblik på udfærdigelsen af stævningen og de øvrige processkrifter, som de indgav i fællesskab og ikke ved særskilte dokumenter, selv om hver af sagsøgerne var repræsenteret ved forskellige advokater, og selv om der tilsyneladende ikke var indgået nogen formel aftale om fordeling af opgaverne mellem disse. Selv henset til, at hver part bør fremkomme med sin egen vurdering af samtlige de elementer, der er fremkommet under sagen for Retten, og advokaterne for de forskellige parter bør koordinere deres arbejde, således som det påpeges af Lagardère, gælder i en sådan situation ikke desto mindre, at den fælles indlevering af stævningen har kunnet reducere den tid, der bl.a. er anvendt på forberedelsen og udarbejdelsen af processkrifterne af advokaterne for hver af sagsøgerne i hovedsagen. Retten har imidlertid ligeledes taget hensyn til, at sagsøgerne i hovedsagen ved at indgive stævningen og ved at fremlægge de øvrige processkrifter i fællesskab har nedsat modpartens, og i øvrigt ligeledes Rettens, arbejdsudgifter betydeligt.

- 31 Endelig har tvisten berørt sagsøgernes økonomiske interesser, idet der ved den i hovedsagen anfægtede beslutning i begrænset omfang blev rejst tvivl om fusionens gyldighed. Imidlertid har Retten ikke fundet, at tvistens økonomiske interesser for sagsøgerne har været ekstraordinære sammenlignet med de sager, som normalt behandles på fusionsområdet.
- 32 Henset til ovenstående betragtninger finder Retten med hensyn til fastsættelsen af sagsomkostninger først, at det antal arbejdstimer, som sagsøgernes advokater har anvendt på tvisten, er uforholdsmæssigt højt (nemlig 407,5 arbejdstimer for Lagardère og 594 arbejdstimer for Canal+) og er af den opfattelse, at størrelsen af de advokatsalærer, som kan kræves erstattet, henset til de udgifter, der er afholdt i forbindelse med nærværende sag om fastsættelse af sagsomkostninger, bør fastsættes til 40 000 EUR for hver af sagsøgerne, dvs. samlet set til 80 000 EUR i advokatsalærer til de to sagsøgere.
- 33 For så vidt angår Lagardères øvrige udgifter til sagen finder Retten, at denne part ikke har godtgjort, at de øvrige udgifter, dvs. udgifter til telekommunikation (1 819 EUR), til fremlæggelse af dokumenter (4 254 EUR), til kurér og postfrimærker (360 EUR) og til rejser (3 985 EUR) samlet set var nødvendige med henblik på sagens behandling for Retten.
- 34 Retten finder navnlig, at det principielt ikke kan anses for nødvendigt med henblik på sagens behandling for Retten at fremsende processkrifter og andre dokumenter til Retten med taxi. For det første findes der nemlig andre sikre og afgjort mindre bekostelige måder at fremsende dokumenter til Retten på. For det andet er der i procesreglementets artikel 102, stk. 2, foreskrevet en frist under hensyn til afstanden for at muliggøre en fremsendelse via mere konventionelle og mindre bekostelige måder. Endelig har procesreglementets artikel 43, stk. 6, siden den 1. februar 2001, dvs. siden et tidspunkt under den skriftlige forhandling i hovedsagen, indeholdt

mulighed for at fremsende processkrifter via moderne kommunikationsmidler, navnlig pr. fax, såfremt de underskrevne originaleksemplarer af processkrifterne indleveres til Justitskontoret senest ti dage senere. Henset til, at Lagardère har medregnet nævnte udgifter til fremsendelse pr. taxi af processkrifterne og andre dokumenter, forekommer udgifterne til telekommunikation, navnlig fax, endvidere ligeledes åbenbart uforholdsmæssige i forbindelse med fastsættelsen af sagsomkostninger.

35 Da Lagardère ikke har fremlagt præcise oplysninger hvad angår anvendelsen af disse forskellige udgifter, finder Retten det passende at fastsætte de udgifter, som kan kræves erstattet med hensyn til disse øvrige udgifter, til 6 000 EUR.

36 For så vidt angår de øvrige udgifter, som Canal+ har tilregnet sagen, bør der tages hensyn til, at denne part har fremlagt en meget detaljeret beskrivelse over disse. Følgelig finder Retten, henset til den omstændighed, at udgifterne til telekommunikation og fax er uforholdsmæssigt høje i forbindelse med fastsættelsen af sagsomkostninger, det passende at fastsætte de udgifter, der kan kræves erstattet hvad angår disse øvrige udgifter, til 8 500 EUR for Canal+.

37 Følgelig finder Retten det passende at fastsætte de udgifter, der kan kræves erstattet, til 46 000 EUR for Lagardère og til 48 500 EUR for Canal+.

38 Da Retten ved fastsættelsen af de sagsomkostninger, der kan kræves erstattet, har taget hensyn til alle sagens omstændigheder indtil tidspunktet for afsigelsen af nærværende kendelse, skal der ikke træffes særskilt afgørelse om de udgifter, parterne har afholdt med henblik på nærværende sag om fastsættelse af sagsomkostninger (jf. i denne retning kendelsen i sagen Starway mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 18, præmis 39).

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Tredje Udvidede Afdeling)

- 1) De sagsomkostninger, som Kommissionen skal erstatte Lagardère i sag T-251/00, fastsættes til 46 000 EUR.
- 2) De sagsomkostninger, som Kommissionen skal erstatte Canal+ i sag T-251/00, fastsættes til 48 500 EUR.

Således bestemt i Luxembourg den 7. december 2004.

H. Jung

Justitssekretær

M. Jaeger

Afdelingsformand